

Sed & Plato, quem itidem poetam fuisse, sed poemata sua, quae Homeri longe inferiora esse agnoscebat, combussisse pluribus probatum dedit disertatio mea de Enthusiasmo poetico, eo processit audaciae, uti poetae republica sua interdixit. Longinus quoque, ut alios a doctiss. Fabricio in Bibl. graeca passim laudatos omittam, in libro aureo *περί ὕψους* non vno loco poetae errores manifestat: quos forte pluribus detexit in Dubitationibus Homericis, & in disquisitione utrum fuerit philosophus Homerus? qui critici labores iuxta atque alii desiderantur. Nemo tamen vnus illorum tantam propterea, prouti Zoilus existimationis iacturam fecit. Patet igitur te versari in errore, Parrhasi, qui stultitiae peccatum Zoili excusationem habere censes, quum grammatica quaedam contumeliosissime obiicit Homero: de quo vere dixeris quod de se Menagius perperam affirmat, neminem extitisse qui maiori vniquam gloria & iniuria sit affectus. Patet item te commentarios grammaticorum, tamquam praecipuos quibus poeta illustretur, irrito conatu atque immerito commendasse. Hoc vero est gregarios milites imperatoribus & belli gerendi administratoribus, atque remiges qui vel malos scandunt, vel in sentina exhaurienda occupantur nauium magistris praepostere anteferre. At vero qui celocem regere nequit nauem onerariam haud gubernet.

Nec est quod Parrhasius fidem opinioni suae

B 3

factu-